

laatste nieuwsbrief van IFUNI 33

Pasem 2026

"Akebo, kaya i wa Mugarura"

"wat je in het mandje geeft, krijg je terug"

In ons geval: "wie goed doet, goed ontmoet"

Beste mensen,

Jan was van 18-28 februari in Rwanda samen met onze dochter Elske. Het zal waarschijnlijk zijn laatste reis zijn geweest en hij heeft ervan genoten. Hij ging nu niet als hulpgever, maar het werd een ontspannen niet al te volle reis.

De mensen kwamen naar hem toe in plaats van dat hij bij alle projecten langs ging.

Elske ging mee op ons verzoek ter assistentie van Jan en ook om te kijken of ze nog iets rond haar idee, het poppenproject te ondersteunen, kon.

Elske sliep bij het pas getrouwde koppel David en Christine die in het buurhuis van Epa en Violette op Ndera wonen. David is de jongste zoon van hen en doet al veel voor hen. Ook Epa en Violette zijn ouder geworden in de afgelopen 3 jaar.

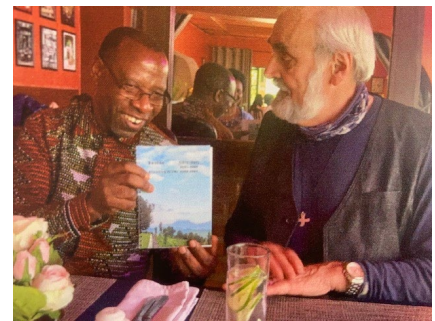
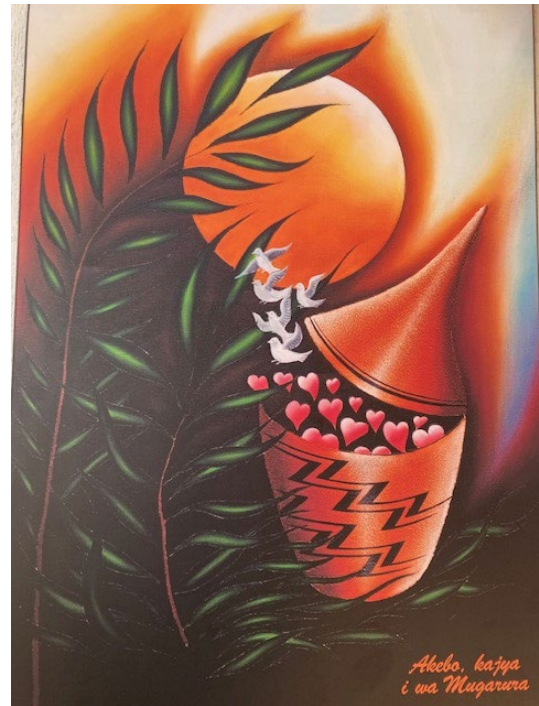
Als afscheidscadeau van de Rainbow School kreeg Jan dit mooie schilderij van Birasa.

Hij had zelf als cadeau : het boekje over Stichting IFUNI, voor de kartrekkers van de verschillende projecten van Stichting IFUNI bij zich, vertaald in het Kiyarwanda door Michel Bihimana. Dat werd zeer gewaardeerd. *Zie foto en website.*

Elske en Jan bezochten samen de kleuter- en lagere school van de Rainbow School in Ndera (inmiddels resp. 3 en 2 klassen). Helaas zijn er nog geen fondsen gevonden voor de bouw van fase 3. Wel een voorwaarde voor de verdere uitbouw van de school.

Daarna lunchten ze met de president van de E.P.R.kerk: P. Pascal Bataringaje en zijn vrouw Louise Uwimana. Zij kregen ook het boekje waarin de Hope kleuterschool stond beschreven. Hun project!

Toen naar Gisenyi waar ze de vrouwen-coöperative : " La Confiance " , opgericht in 1987 bezochten. Na de genocide is deze voortgezet door een aantal vrouwen. Een oecumenische groep waaronder ook moslima's. Aanvankelijk maakten ze vooral poppen, nu ook tassen, schorten, tassen, sleutelhangers en zelfs wijnzakken. Een drietal jonge vrouwen is na een opleidingstraject ook gebleven. Ze nemen vaak hun kinderen mee!

In Gisenyi lieten ze zich verwennen bij de warme bronnen die nu ook georganiseerd zijn tot inkomensbron. De bronnen liggen dichtbij de huizen van Heinekens brouwerij waar onze kinderen speelden. Toen vooral een curiosum, nu met massage en modderbaden.

Van Gisenyi gingen ze over de nieuwe asfaltweg naar Rubengera. Ze bezochten het nieuwe graf van P. Simeon Nzabahimana en het huis van Ildefons. Hij was vroeger onze tuinman, Jan leerde hem rijden als 17 jarige en hij, nu een zestiger, reed hen nu door Rwanda. Ze logeerden in Bethanie, in Kibuye: een project van P. Nzabahimana, aan de rand van het Kivumeer. Inmiddels uitgegroeid van guesthouse naar een goed gelegen hotel met mooie schilderijen van Birasa. Tot hun verbazing werd die week 'de tour de Rwanda' gehouden met zelfs Nederlandse deelnemers, een team van Picnic.

Terug in Kigali ontmoette Elske haar oude vriendin, Angelique. Ze zaten samen op de lagere school. Haar vader, Valence Kajeguhagwa, was directeur van de vroegere Amerikaanse oliemaatschappij ERP. Hij wist veel van de geschiedenis van Rwanda en Jan en hij werden goed bevriend in de jaren dat wij daar woonden. Hij gaf zelfs een afscheidsreceptie voor ons. Er was dus veel te bespreken ook over het huidige Rwanda.

Ook kwamen Blandine Kamuyumbu en Michel Bugingo uit Byumba in Kigali langs. Zij werden gereden door hun zoon. Hij had ook het werk van Blandine voor UBWUZU overgenomen. Toch prachtig dat dit project nog bestaat.

Elske had inmiddels goede banden opgebouwd met Christine, de vrouw van David. Ze logeerden opnieuw op Ndera. Zowel Elske als Cristine houden van kleding en handwerken, een goede contactpersoon.

Na thuiskomst ging het idee om wat voor het poppenatelier te doen dan ook bij haar kriebelen. De afzet van de producten van het atelier liet te wensen over omdat toeristen Gisenyi vermijden. Voor Gisenyi, de grensplaats met Goma, geldt 'Code oranje' door de oorlogen in Oost Congo. Jan en Elske brachten mooie nieuwe producten mee bv een waaier, broodmandje en wijnzakken. De vraag is vooral hoe krijg je een geregeld transport op gang. Dat vraagt een investering in communicatie met Rwanda i.c. het poppenatelier (daar een telefoon/ laptop, logistiek, een website en distributie hier in Nederland). Veel om te doordenken en te onderzoeken. Om haar te helpen e.e.a. te realiseren willen we dan ook een laatste actie starten voor fundraising voor dit doel.

Per 1 mei zullen we Stichting IFUNI opheffen is in onze laatste bestuursvergadering besloten van 26 maart j.l. De jaarstukken van 2025 werden goed gekeurd. Het beurzenfonds (21.500 euro) wordt inmiddels beheerd door 'Stichting Jan en Anje Perdok'. De eerste kwartaal bijdrage door hen heeft plaats gevonden.

Tot 26 april kunnen we dus nog giften ontvangen als ANBI om het starten van dit project in NL voor het poppenatelier mogelijk te maken. Wij denken dan aan een bijdrage van **minimaal 25 euro** als gift voor dit doel. Als tegenprestatie krijgt u dan 5 wijnzakken (zie foto) over 6 maanden. (Makkelijk te versturen). Dan weten we ook of het idee levensvatbaar is!

Voor nu wensen wij u goede Paasdagen en groeten wij u als bestuur van Stichting IFUNI met een A Dieu! Dank voor uw vertrouwen en voor alle donaties aan IFUNI in de loop der jaren. Het ga u goed! Jan en Nelleke van Schaardenburgh, Toon 't Hoen, Bert ten Kate en Michel Bihimana.

PS: de website (www.stichtingifuni.nl) blijft nog 7 jaar verplicht bestaan, daar de laatste info over het poppenatelier en alle verplichte info voor de belasting. Het archief wordt beheerd in die jaren beheerd door Michel Bihimana.

Stichting “**IFUNI**” - Verdijkstraat 38 - 7482TM Haaksbergen
Emailadres: info@stichtingifuni.nl Website: www.stichtingifuni.nl

Op de website van www.stichtingjanenanjepdok.nl staat meer info over hen.